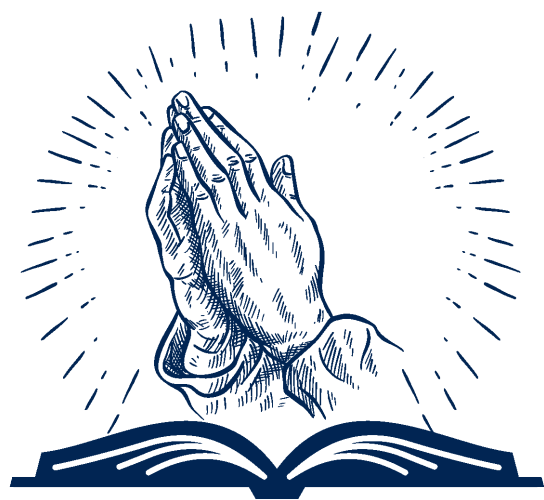

LUMINA SPERANȚEI

ZIAR CREȘTIN, NR. 4, 2022

SCUMPI CITITORI ai ziarului „Lumina Speranței”! Ne îndreptăm cu pași vertiginoși spre hotarul dintre ani, iar finele anului 2022 e tot mai aproape. Deși am avut un an plin de greutăți, am avut și multe speranțe, bucurii, dar și binecuvântări. Acest an a trecut repede și ne-a surprins cu o multitudine de evenimente prin care Dumnezeu a vrut mereu să ne vorbească. Cuvântul Lui Sfânt se împlinește. El răsună cu putere, ca o trâmbiță, iar prin semne atât de evidente ne prevestește sfârșitul și reveni-

EDITORIAL

rea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. Prietene, ești gata să te întâlnești cu El? Dacă vine Marea Zi a Judecății, cum vei sta înaintea Lui? Aceeași întrebare mi-o pun și mie. Astăzi e momentul oportun ca să ne gândim la aceasta și să cântărim bine credința noastră, faptele și chiar cuvintele pe care le rostim. Ce ne rezervă anul 2023 nu știe nimeni. Fie ca în orice zi, care urmează să o trăim, să ne fie sufletul curat și

să fim găsiți mereu gata de întâlnirea cu El!

Și în acest an avem posibilitatea și bucuria să celebrăm Marele Eveniment al Nașterii Mântuitorului nostru Isus. Cu mai bine de două milenii în urmă, într-o peșteră săracă de la marginea Betleemului, Isus S-a născut pentru noi, oamenii păcătoși, ca să ne aducă tuturor iertare de păcate, împăcare cu Dumnezeu și salvare veșnică de

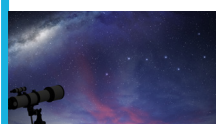
mânia viitoare. Cât de important este să conștientizăm, prin credință, sensul venirii Lui pe pământ și Jertfa Sa măreață de pe crucea Golgotei pentru păcatele noastre!

Dragi prieteni, fie ca oricine va citi aceste rânduri să trăiască în noul an cu un suflet curat și înnoit de Isus, astfel și pacea lui Dumnezeu îi va umple inima și casa de bucuria mântuirii și nașterii Domnului Isus!

Vă dorim tuturor un An binecuvântat și Sărbători fericite!

Iurie Cotună

Timpul

pag. 2

**Nașterea
Mântuitorului tău**

pag. 3

**Adevărata semnificație
a Crăciunului**

pag. 4

**Psalmul celor ce-și
doresc înțelepciunea**

**PSALMUL 90
v. 8-12**

pag. 4

TIMPUL

Trăind într-o lume delimitată prin timp și spațiu, Dumnezeu a limitat și timpul fiecărui om care trece prin această lume. Conștientizând aceasta, orice om ar trebui să înțeleagă cum să-și gestioneze corect timpul care îi este oferit. Iar pentru a înțelege mai bine acest lucru, vom încerca să reflectăm asupra relației dintre Dumnezeu și om din perspectiva timpului pe care îl are.

La începutul Bibliei, din primele versete ale cărții Geneza, deducem că Dumnezeu a creat nu numai cerul și pământul, ci și timpul. Atunci când Dumnezeu a creat luminătorii de zi și de noapte, adică soarele, luna și stelele, a fost o seară și a fost o dimineață. Aceasta a fost ziua a patra (Geneza 1. 16-19). Și de atunci, din a patra zi a creației, timpul a fost posibil să fie numărat și măsurat.

Însă timpul are și el un sfârșit, și tot în Biblie găsim acest argument. În Apocalipsa, ultima carte din Biblie, se spune despre felul cum și când va opri Dumnezeu măsura timpului în viitor: „Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: «Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.»” (Apoc. 11. 15)

Atunci, Dumnezeu va opri măsura timpului și va începe timpul noului univers, adică eternitatea.

Astfel, conform Scripturilor, Dumnezeu este Creatorul timpului. El îl deține și are putere absolută în timp! Dumnezeu alege timpul pentru acțiune și El este Cel care decide când va începe, cât va dura, când ar trebui să se termine orice proces din această lume.

Dar cum rămâne cu noi? Care este atitudinea noastră față de timp? Din păcate, deseori ne dăm seama că nu întotdeauna avem o atitudine bună și corectă față de el. În Biblie, în cartea Ecclesiastul, Dumnezeu spune prin regele Solomon, cel mai înțelept om care a existat vreodată: „Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui” (Ecl. 3. 1). Însă „omul nu-și cunoaște timpul” (Ecl. 9. 12). Și, prin urmare, folosirea timpului într-un mod nepotrivit pentru

lucrurile pe care ar trebui să le facem cauzează în viața noastră multe probleme grave! Cât de regretabilă este constatarea că mulți oameni invocă diverse motive că nu au timp pentru lucruri bune și cu adevărat necesare, cum ar fi: să citească Sf. Evanghelie, să se roage, să facă cuiva un bine. Nu au timp să-și vadă părinții, să viziteze un bătrân, un bolnav sau nu-și pot face timp nici măcar pentru copiii din propria casă... Toate scuzele precum că sunt prea ocupați nu le justifică modul acesta incorect de a-și gestiona timpul. Care este soluția acestei probleme majore a omului cu timpul care îi este oferit pe pământ?

Iată ce spune Scriptura: „...inima înțeleptului cunoaște vremea.” (Ecl. 5. 6) Scumpi prieteni, sunt sigur că fiecare

dintre noi își dorește o inimă și o minte înțeleaptă, ca să-și poată prețui și gestiona corect timpul în așa fel încât să nu regrete nici viața trăită pe acest pământ și nici veșnicia. La cele menționate despre timp și înțelepciune, Biblia ne învață următoarele lucruri în Epistola lui Iacov:

„Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu... și ea îi va fi dată.” (Iac. 1. 5-8)

Pășind în acest An Nou 2023 din viața noastră, în pofida faptului că trăim în secolul vitezei informaționale și crizei de timp, să cerem deci de la Dumnezeu, cu sinceritate și credință, înțelepciune în gestionarea corectă a timpului, atât în cele pământești cât și în cele spirituale. Dumnezeu să ne ajute în aceasta!

Victor Stăvilă

UN VIITOR FERICIT

Am auzit odată o întâmplare din copilăria unui compozitor renumit din Moldova. Modul în care a ajuns să-și facă studiile mi-a trezit un mare interes... Nu avea tată pentru că murise pe front în cel de-al Doilea Război Mondial. Mai că-sa l-a crescut, sărmana, cum a putut, purtând pe umerii ei firavi toate responsabilitățile. Au trăit greu pentru că erau săraci. Iar când i-a venit timpul să plece la învățătură, aproape că nu aveau banii necesari pentru a plăti drumul spre oraș. Dar într-o zi, băiatul a observat că cel mai frumos covor din casa lor dispăruse. Biata mamă, deși a lucrat manual la el timp de câțiva ani, l-a vândut de dragul feciorului său, ca acesta să plece să-și continue studiile. Peste ani a ajuns un mare maestru, iar astăzi lucrările sale sunt cunoscute în toată lumea. Așa este o mamă adevărată care-și iubește copilul și-i dorește un viitor fericit.

Întotdeauna părinții au dorit pentru copiii lor ce e mai bun: sănătate, bunăstare și reușite în viață. Iar ca aceștia să aibă educație, înțelepciune, poziție înaltă în societate, ei sunt gata să facă tot ce pot, doar ca să le fie bine și ușor în viața copiilor. În perioada când Isus Hristos era pe pământ, veneau la El diverși oameni cu diferite dorințe.

Odată, pe când Domnul Isus era împreună cu ucenicii, I-au adus niște copii. Dorința acelor părinți era ca Învățătorul să Se atingă de ei și să Se roage Tatălui ceresc pentru ei. Ce lucru plăcut! Cine dintre noi nu vrea binele copiilor săi?

Acești oameni au înțeles la cine se pot adresa pentru binecuvântarea copiilor lor. Știau că Domnul Isus avea o dragoste deosebită față de copii.

Dar nu același lucru îl putem spune despre ucenici. Ei credeau că, prin prezența lor, copiii vor deranja pe Marele Învățător. Atunci ucenicii au auzit următoarele cuvinte: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei”. (Marcu 10. 14)

În continuare, Isus le aduce, atât lor cât și nouă, lumina unui mare adevăr: „Oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilăș cu niciun chip nu va intra în Ea.” (v. 15)

Ce lecții putem lua din această întâmplare?

Este foarte important să venim la Isus Hristos noi și copiii noștri.

Această istorie dovedește încă o dată faptul că Domnul Isus vrea să ne binecuvânteze, cu alte cuvinte, ne vrea binele.

Partea noastră este să ne îngrijim ca adevărul despre Împărăția lui Dumnezeu să fie primit și de noi cu credință și simplitatea copilașilor.

Scumpi prieteni, Isus Hristos iubește întregul neam omenesc și S-a jertfit pe cruce pentru salvarea tuturor. El vrea să ne binecuvânteze și este gata să primească pe orice om în Împărăția Sa. De la noi se cere doar să-L acceptăm în inimă ca Domn și Mântuitor. Așa vom ajunge și noi să intrăm în Împărăția Sa.

Isus ne așteaptă!

Alexandru Ciobanu

Fă-ți timp

**În trecerea grăbită prin lume, către veci,
Fă-ți timp, măcar o clipă, să vezi pe unde treci!
Fă-ți timp să vezi durerea și lacrima arzând,
Fă-ți timp să poți, cu milă, să le alini, trecând.**

**Fă-ți timp pentru-adevăruri și adânciri în vis,
Fă-ți timp pentru cântare cu sufletul deschis,
Fă-ți timp să vezi pădurea, s-ascuți lâng-un izvor,
Fă-ți timp s-auzi ce spune o floare, un cocor.**

**Fă-ți timp s-aștepți din urmă când mergi cu slăbănogi,
Fă-ți timp pe-un munte, seara, stând singur să te rogi,
Fă-ți timp să stai cu mama și tatăl tău bătrâni,
Fă-ți timp de-o vorbă bună și-o coajă pentru câini.**

**Fă-ți timp să stai aproape de cei iubiți, voios,
Fă-ți timp să fii și-al casei în slujba lui Hristos,
Fă-ți timp să guști frumusețea din tot ce e curat,
Fă-ți timp, căci ești de taine și lumi înconjurat.**

**Fă-ți timp de rugăciune, de post și meditări,
Fă-ți timp de cercetarea de frați și de-adunări,
Fă-ți timp și-adună-ți zilnic din toate câte-un pic,
Fă-ți timp, căci viața trece și când nu faci nimic.**

**Fă-ți timp lângă Cuvântul lui Dumnezeu să stai,
Fă-ți timp, căci toate-acestea au pentru tine-un grai,
Fă-ți timp s-ascuți la toate, din toate să înveți,
Fă-ți timp să-i dai vieții și morții tale preț.**

**Fă-ți timp acum, că-n urmă zadarnic ai să plângi;
Comoara risipită a vieții n-o mai strângi.**

Traian Dorz

NAȘTEREA MÂNTUITORULUI TĂU

Se apropie Crăciunul. Se aud în gospodăriile oamenilor țipete de porci înjunghiați... se zbat în agonie plini de sânge cucoși și păsări tăiate... Apoi carnea se pune la cuptor... și în sfârșit ajunge afumată pe mese cu alte delicatese, cu vin fără măsură, în sunete vesele de muzică, iar la final omul nostru dansează în stare de ebrietate până cade jos.

Așa la unii moldoveni vine Crăciunul de mână cu multașteptatul Anul Nou. Dar cum e corect? Cum altfel să sărbătorești Crăciunul?

Să privim la trecutul nu prea îndepărtat. Ce făceau sfinții la aceste sărbători?

Ioan Gură de Aur la Anul Nou predica: „Nu te gândi că dacă în astă seară vei avea masa plină cu curcani

tăiați, vei avea un an binecuvântat! Doar o viață sfântă îți va aduce binecuvântarea Domnului!”

Crăciunul în Biblie e numit Nașterea Mântuitorului – sărbătoarea prorocită și așteptată timp de milenii.

În perioada Vechiului Testament, de la mic la mare, toți știau ce spun profețiile despre Nașterea Mântuitorului. De ce azi o sărbătorim fără a-i cunoaște sensul? De ce nu luăm Biblia să citim ce s-a petrecut la Crăciun?

În acea noapte, păstorilor de pe câmpiile Betleemului, care făceau de strajă lângă turma lor, li s-a arătat un înger și le-a zis: „...vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos Domnul” (Luca 2. 10, 11).

Acum, dragă cititor, te rog să fii foarte atent! „O veste bună pentru tot norodul” – înseamnă că este și pentru tine! Deci trebuie să auzi această veste, trebuie să o citești! Iar vestea este că S-a născut Domnul Isus, care vrea să-ți fie Mântuitor și Domn!

Plini de bucurie, păstorii nu s-au dus să taie o oaie să facă frigărui, nimeni n-a alergat după vin. Sfânta Scriptură ne descrie că ei „s-au dus în grabă, și au găsit pe Maria, pe Iosif și pruncul culcat în iesle.” (Luca 2. 16)

Iar magii veniți din Răsărit la Ierusalim au întrebat: „Unde este Împăratul de curând născut... am venit să ne închinăm Lui” (Matei 2. 2). Deci iată semnificația Crăciunului corect: să-L găsim pe Mântuitor și să ne închinăm Lui!

Cu asemenea Crăciun, dragă cititor, îți strâng mâna și te felicit cu dor aprins cu ocazia marelui sărbători.

Ilie Ciobanu

TAINA SĂRBĂTORII NAȘTERII LUI HRISTOS

„...Fără îndoială, mare este taina evlaviei... (Dumnezeu) Cel ce a fost arătat în trup...” (1 Tim. 3. 16)

– Ce-i asta? Doamne, ce se întâmplă? O, este pur și simplu incredibil! Suntem deja în cer? Nu, suntem pe pământ... Dar, poate, totuși în cer?

Ceea ce se întâmpla era atât de înălțător, dar în același timp atât de înspăimântător. Imaginea realității a schimbat într-o clipită mersul monoton și trist al timpului, aici, într-un loc liniștit, parcă uitat de Dumnezeu, în apropiere de Betleem.

Pe neașteptate, o lumină strălucitoare a străbătut câmpia cufundată în întuneric. Păstorii, care își făceau în tihnă straja de noapte, s-au tulburat și au fost cuprinși de frică. Aceasta era lumina slavei lui Dumnezeu!

Nu reușiseră încă să înțeleagă cele petrecute când, deodată, înaintea lor a apărut un înger. Văzând teama și tulburarea din inimile lor, el s-a grăbit să-i liniștească:

– Nu vă temeți! Eu vă aduc o veste bună care va fi o mare bucurie pentru toți oamenii!

Aceste câteva cuvinte ale solului ceteresc au redat semnificația profundă a marelui eveniment ce avea să se întâmple și au făcut descoperită taina nașterii lui Isus Hristos. Această taină au dorit s-o cunoască prorocii din generațiile trecute și chiar îngerii ar fi dorit să o pătrundă (despre aceasta scrie apostolul Petru în epistola sa), dar iată că descoperirea acestei taine are loc aici, în mijlocul câtorva păstori din Betleem.

De îndată ce îngerul a încetat să vorbească, s-a unit o mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preainalte și pace pe pământ, între oameni bună învoire!” (trad. rusă)

În acele vremuri, popoarele care erau mai puternice stăpâneau și dominau asupra celor mai slabe. Oamenii sufereau din cauza violențelor îngrozitoare și a consecințelor

grave provocate de campanii militare.

În vremea nesigură pe care o trăim, această cântare a îngerilor ne-a devenit mai apropiată și a obținut un nou sens. În jurul nostru s-au declanșat războaie și oamenii caută pacea, o doresc cu ardore, dar pace nu este.

Încă în acea perioadă depărtată, cu mult înainte de era evanghelică, prorocul Ieremia deplângea pe prorocii ușuratici care promiteau pace, zicând: „«Pace! Pace!» Și totuși pace nu este.” Din timpuri străvechi și până în zilele noastre, focarele războaielor în care se

cific de recunoaștere: pentru serviciul de urgență medicală — o cruce simetrică sau o cupă cu un șarpe; pentru serviciile de securitate — un scut și o sabie. Practic fiecare organizație încearcă să-și creeze un logotip special, cu ajutorul căruia să putem aprecia cu ușurință cu cine contactăm. În acea noapte, când S-a născut Isus, Biserica lui Hristos a căpătat un semn distinctiv: „Între oameni bună învoire”. Ce semnificație are această îmbinare de cuvinte, uitată de mulți: bună învoire?

Amabilitate, afecțiune, îngăduință,

omoară frații între ei se aprind din diverse motive ridicole. Și toate acestea se datorează unui motiv întemeiat – în lăuntru omului locuiește răul, și noi, oamenii, nu-l putem stăpâni cu propriile forțe, deoarece suntem păcătoși din naștere. Tocmai pentru aceasta, ca să rezolve problema păcatului, S-a născut Mesia pe pământ. De aceea, în Cartea Sfântă scrie despre El: „va mântui pe poporul Lui de păcatele sale”.

În salutul din noaptea Nașterii lui Hristos, îngerii au proclamat cu mare triumf tuturor generațiilor viitoare o nouă ordine a vieții, în care va intra Biserica lui Hristos: „Între oameni bună învoire”.

În societatea contemporană, pentru o orientare eficientă în diferite situații, fiecare serviciu își are simbolul său spe-

prietenie – iată ce explicație oferă dicționarul pentru această îmbinare atât de plăcută la auz.

„Între oameni bună învoire” este o exclamare profetică dată de solii cerului pentru Biserică. Nașterea lui Isus a devenit începutul formării Bisericii, ca un popor mare ce cuprinde toate popoarele lumii, în care nu există nicio deosebire în ce privește naționalitatea, gradul intelectual, poziția socială, un popor care în toate timpurile și pe întreg cuprinsul planetei este unit prin dragoste, iar cartea sa de vizită sau semnul distinctiv o constituie bunăvoința.

Îmi permit o mică abatere lirică pentru a ilustra acest proces al relațiilor în care participă toți oamenii, fără excepție.

Această întâmplare a avut loc în Moldova, țara mică și frumoasă în care trăiesc. Într-un an era mare secetă și tot poporul se ruga lui Dumnezeu pentru ploaie, iar El, în marea Sa bunătațe și milă față de oameni, asculta rugăciunile și trimitea periodic vлага necesară pentru pământul însetat. Oamenii, desigur, se bucurau și îi mulțumeau lui Dumnezeu. În același timp, ploaia care aducea atâta bucurie celorlalți, personal îmi crea indispoziție. Cât de straniu ar suna acest lucru, dar eu aveam motivele mele să fiu nemulțumit: acoperișul casei era deteriorat. Cum poți să te bucuri când afară ploaie, iar în casa ta picură? Și acest lucru a continuat, până când nu am reparat acoperișul.

Concluzia acestei istorioare este simplă: dacă nu am găsit o cale de ieșire spre lumina lui Dumnezeu din labirintul întunecat al propriei conștiințe, dacă nu sunt dezlegate nodurile propriei sorți, este firesc că vom fi morocânoși, în plus, întotdeauna se vor găsi motive pentru supărare și nemulțumire. Hristos este adevărata lumină a dragostei. Atunci când inima noastră este deschisă pentru El, negura păcatului dispare la fel de simplu cum dispare întunericul fizic când, printr-o simplă mișcare a mâinii, atingem întrerupătorul într-o cameră întunecoasă.

Pace pe pământ, între oameni bună învoire — aceasta este descoperirea marii taine a vieții în lumină cu Hristos.

Să ne grăbim deci spre această lumină și, împreună cu păstorii din Betleem, să ne deschidem inimile în fața Celui care a venit la noi, în această lume de păcat, pentru a fi totdeauna cu noi! Să ne deschidem inimile în întâmpinarea Luminii, căci doar atunci va începe viața adevărată! O viață la care milioane de oameni nici nu îndrăznesc să viseze: o viață în care locul fricii și îndoielii este ocupat de bucurie, pace și bunăvoință.

Vasili Perebikovski

ADEVĂRATA SEMNIFICAȚIE A CRĂCIUNULUI

– Dragi copii, vă plac sărbătorile?

Deși sunt mamă cu mai mulți copii, aștept și eu cu bucurie sărbătorile, în mod special pe cele de iarnă! Îmi aduc aminte de copilăria mea (petrecută în Kazahstan, cu ierni aspre și lungi și cu nămeți uriași)... Cele mai fericite și luminoase sărbători erau, desigur, Nașterea Domnului și Anul Nou. Era în perioada URSS, dar în pofida ateismului care domina în jur, în familia noastră respectam anumite tradiții. Una din ele, o datină veche de origine germană, era foarte semnificativă, căci avea loc în noaptea de Ajun: cineva dintre părinți se deghiza și bătea în ușă. Avea înfățișarea unui oaspete nedorit și încrunat. El ne puneă întrebări, dorind să afle cum ne-am comportat în anul care a trecut. Celor cuminiți le împărțea daruri, dar pentru cei neascultători, la brâul oaspetelui atârna un bici lung și împletit, de care ne temeam foarte mult.

La grădiniță, la școală, la locul de muncă al părinților se organizau matinee în jurul unui brad frumos împodobit... Și din nou... o mulțime de emoții pe obrajii copiilor rumeni de ger și ducând cu bucurie micile cadouri în mânușile înghețate. Aceste amintiri sunt încă vii în memoria mea.

Vă întrebați de ce celebrăm aceste sărbători? De unde își au originea

tradițiile de iarnă? Pe atunci, copil fiind, niciodată nu m-am gândit la proveniența sau la semnificația sărbătorilor. Le acceptam pur și simplu ca pe ceva natural, firesc, altfel nici nu putea fi. Anii au trecut, regimul sovietic s-a prăbușit și a apărut termenul oficial al sărbătorii: „Crăciun” sau „Nașterea Domnului”. Atmosfera sărbătorilor a fost inundată de o mulțime de figurine cu chipul unui prunc într-o iesle pe paie, păstori, magi, o mulțime de îngeri și din nou prezența pomului de Crăciun

în jurul căruia se împart cadouri.

Au trecut anii, sărbătorile treceau și ele, urmate de zile la fel de obișnuite ca cele precedente sărbătorilor. Așa a fost până nu am primit în dar Noul Testament. Cu bucurie și reverență am început să citesc această Carte enigmatică, prin care-mi doream să primesc răspunsuri la întrebările apărute în inima mea. Cine a citit Noul Testament știe că această carte se începe cu Evanghelia după Matei. După ce am citit primul capitol,

primisem deja unele răspunsuri la întrebări, și anume: de ce sărbătorim Nașterea Domnului?; De ce/ de Cine este legată bucuria acestor sărbători etc.?... Atunci am înțeles că în acel Prunc micuț, culcat într-o iesle, S-a întrupat Însuși Dumnezeu! El a avut sarcina de a salva omenirea din păcat.

O, ce bucurie enormă aduce acest scump eveniment!!! De bucuria Lui, cântă îngerii și tot cerul! Se bucură păstori! Se închină cu evlavie magii din Răsărit! În pofida schimbărilor de epocă, a civilizațiilor, a culturii, această minunată bucurie ni s-a transmis și nouă, celor din secolul al XXI-lea. Dar ce trist e faptul că și în aceste zile atât de puțin se amintește de Adevărul Erou al salvării, de adevărata misiune a Pruncului din iesle. În jurul meselor bogate, a brazilor împodobiți și a mulțimii de cadouri nu va exista niciodată bucuria și fericirea pe care o caută sufletul setos după Dumnezeu. Adevărata bucurie netrecătoare aparține doar celui ce respectă în inima sa divinitatea Pruncului Isus și Îl acceptă ca Mântuitor al sufletului său.

Scump cititor, îți doresc să găsești și tu această bucurie în Isus! Sărbătoare frumoasă și împlinită tuturor!

Natalia Slobozian - Saibeli,
mamă a 13 copii

Răspunsuri pentru viață | Trăirea creștină

Viața creștină e o viață de credință, o viață trăită în Hristos. Dar ce înseamnă să trăiești o viață de creștin autentic? Este adevărat oare că trăirea creștină e lipsită de bucuria și farmecul vieții? Vă invit să citiți ce spune Biblia despre chemarea înaltă de a trăi ca urmaș al lui Hristos. Biblia vorbește despre viața de credință și despre binecuvântarea unei astfel de trăiri.

1. Ce ne cere Domnul Isus Hristos când ne cheamă să-L urmăm?

Isus ne cere să fim gata să renunțăm la toate lucrurile pentru El, chiar la însăși viața noastră.

„Dacă voințe cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuși, să-și ia crucea și să Mă urmeze. Căci oricine va vrea să-și scape viața o va pierde, dar oricine își va pierde viața din pricina Mea și din pricina Evangheliei o va cântui.” (Marcu 8. 34, 35)

2. Cine îi ajută pe credincioși să trăiască o viață nouă?

Dumnezeu Însuși, fiindcă prin propriile puteri credincioșii nu pot trăi viața de credință.

„Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea.” (Filipeni 2. 13)

3. Cum pot demonstra credincioșii că Dumnezeu lucrează cu adevărat în viața lor?

Duhul Sfânt produce în ei roadele care sunt vizibile tuturor, roade ale unei vieți trăite în asemănarea lui Hristos.

„Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor.” (Galateni 5. 22, 23)

4. Poate cineva să învingă ispitele din viața sa și să trăiască în sfințenie?

Da. Pentru credincioși, Domnul pune la dispoziție mijloacele de a învinge garantat ispitele.

„Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci, împreună cu ispita, a pregătit și mij-

locul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.” (1 Corinteni 10. 13)

5. Trebuie să vorbească cei credincioși cu cei necredincioși despre Isus Hristos?

Da, copiii Domnului trebuie să fie gata să mărturisească altora despre Isus oricând există posibilitate.

„Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi, dar cu blândețe și teamă, având un cuget curat...” (1 Petru 3. 15, 16)

6. Ce principii de viață trebuie să aibă cei credincioși?

Credincioșii trebuie să urmărească permanent trăirea unei vieți curate înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

„Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău și lipiți-vă tare de bine. Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia. În sânguință, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnului. Bucurați-vă în nădejde. Fiți răbdători în necaz. Stăruiiți în rugăciune. Ajutați pe sfinți când sunt în nevoie. Fiți primitori de oaspeți. Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc: binecuvântați și nu blestemați. Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng.” (Romani 12. 9-15)

(va urma)

Răspunsuri pentru Viață

PSALMUL CELOR CE-ȘI DORESC ÎNȚELEPCIUNEA

„Tu poi înaintea Ta nelegiuirile noastre și scoți la lumina Feței Tale păcatele noastre cele ascunse.

Toate zilele noastre pier de orgia Ta, vedem cum ni se duc anii ca un sunet.

Anii vieții noastre se ridică la șaptezeci de ani, iar, pentru cei mai tari, la optzeci de ani; și lucrul cu care se mândrește omul în timpul lor nu este decât trudă și durere, căci trec iute, și noi zburăm.

Dar cine ia seama la tăria mâinii Tale și la orgia Ta, așa cum se cuvine să se teamă de Tine?

Învăță-ne să ne numărăm bine zilele, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă!”

Psalmul 90. 8-12

Contacte:

email: contact@luminasperantei.md

tel. +373 690 11 690

Comunitate pe Viber →

str. Piața Gării 3,
MD-2000, Chișinău,
Căsuța poștală nr. 13
REPUBLICA MOLDOVA

Dacă doriți să primiți periodic ziarul în format electronic sau tipărit, scrieți-ne la una din adresele indicate!

Se editează din donațiile credincioșilor!
Distribuire gratuită!
www.luminasperantei.md